

Громада (1864—1872)

Глібов Леонід Іванович

Одваживсь Вовк у Лева попросити,
Щоб старшиною до Овечь
Наставили його служити...
Лукавий молодець!
Попереду він кинувсь до Лисиці,
Щоб тая нищечком у Львиці
Поворожила про його;
Лисичка здатна до сього:
Крутнула хвостиком — і допомогся,—
Все до ладу й прийшлося.
Став думать Лев, що, може б, і не слід,
Бо препоганий Вовчий рід,—
Та треба ж іноді і жінці догодити...
Тут як би владить так,
Щоб який-небудь неборак
Не здумав шелесту зробити:
Скрутив, мов, як хотів...
І Лев звелів
Кликнуть громаду на пораду.
Ну, чи громаду, то й громаду...
Зійшлись... Ніхто нічого не сказав...
І Вовчик старшиною став.
А Вівці ж що? Хіба ж вони поснули,
На раді стоячи? Про їх же діло йшло?..
От те ж то й лишенько! Овечок не було,
Бо не покликали — забули...
А слід побуть їм там.

Панове громадяне!
Ся байка вам
В пригоді, може, стане...

[1864—1872]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/hromada